Sporturile olimpice și evoluția concurenților români la München

TIRUL ROMÂNESC ȘI-A RESPECTAT TRADIȚIA

(Urmare din pag. 1)

bal, întrec cu mult în pondere toate celelalte țări medaliate la un loc.

Dintre aparițiile noi în palmaresul olimpic, senzație au făcut mai ales trăgătorii din R.P.D. Coreeană, care și-au apropiat o medalie de aur prin excelentul țintaș Ho Jun Li, campion olimpic la armă de calibru mic, poziția culcat, ale cărui 5 serii de cîte 100 puncte nimerite au stîrnit invidia multor trăgători celebri. În domeniul rezultatelor surprinzătoare, trebuie spus că mulți specialiști ai tirului au fost tulburați de spectaculoasele răsturnări în ierarhiile prestabilite, bazate pe performanțele marilor competiții internaționale anterioare. Iată două exemple edificatoare: la armă de calibru mic, 3 poziții, campionul olimpic de la Ciudad de Mexico, vest-germanul Bernd Klingner nu se mai clasează, în propria sa patrie, decît pe locul 16, iar fostul campion olimpic al probei de pistol liber de la Mexico, sovieticul Grigori Kozlik nu mai reușește să obțină, la München, decît locul 8. Asemenea exemple se pot multiplica și în cazul altor medaliați de acum patru ani. De altfel, **singurul trăgător care aci și-a reînnoit victoria olimpică a fost polonezul Jozef Zapedzki, la pistol viteză, dar numai cu prețul unui nou record olimpic, care întrece cu două puncte pe cel anterior.**

În privința rezultatelor obținute de fruntași, trebuie să menționăm că — exceptînd probele de skeet și armă liberă calibru mare — în toate celelalte 6 întreceri s-au realizat noi recorduri mondiale sau olimpice. Această constatare nu poate fi însă generalizată, pentru că de pildă la proba de talere totalul de 193 de talere nimerite, care marchează aici pe al 5-lea clasat, figura la Mexico și în dreptul celui de al 13-lea clasat.. Această relativitate a performanțelor, justifică adesea rezultatele contradictorii sau evaziunile din cadrul așteptărilor noastre.

DAN IUGA — PRIMUL MEDALIAT ROMÂN AL OLIMPIADEI '72

Tirul românesc, de 20 de ani cu o prezență tradițională nu numai în arena olimpică, ci și în palmaresul de onoare al Jocurilor, a trimis la München o delegație puternică, reunind trăgători în șapte din cele 8 specialități. Componența acestei delegații a încercat să valorifice și experiența unor sportivi rutinați, și prospețimea unor tineri trăgători, cărora o apariție pe poligonul olimpic era de presupus că le va stimula aspirațiile sau, oricum, le va înlesni calea spre comportări bune în viitor. A reușit această tentativă? Iată o întrebare la care răspunsul este destul de greu de dat, într-un sport în care valorile sînt foarte apropiate și în care un singur punct în plus te poate sălta de pe locul 15 pe locul 8 (cum ar fi putut fi cazul tînărului skeetist Lucian Cojocaru, de pildă).

Fapt este că, în raport cu speranțele noastre, cele două medalii timpurii, din primele două zile ale concursurilor de tir, au produs pe de o parte o mare (și justificată) bucurie, iar pe de altă parte au făcut mai dificilă aprecierea lucidă a rezultatelor din zilele următoare. **Dan Iuga și Nicolae Rotaru întruchipau, neîndoios, principalele nădejdi ale tirului românesc. Ei și-au îmbogățit panoplia personală — dar și a sportului nostru — cu cîte o medalie olimpică.** Este însă la fel de adevărat că în timp ce consacrarea definitivă a lui Rotaru la poziția culcat era dorită, așteptată, prevăzută (și în sfîrșit realizată), afirmarea lui Iuga era mai curînd pronosticată la pistol viteză (unde nu a reușit), decît la pistol liber (unde a obținut un rezultat care egalează performanța de la Mexico a campionului olimpic Kozlik).

Tînărul inginer automatist bucureștean **Dan Iuga** a pășit pe standul de tragere al probei de pistol liber cu conștiința faptului că misiunea sa principală este de a se concentra în mod special asupra probei de... pistol viteză. Tocmai această liniște interioară, la o probă pe care nu o considera, probabil, ca făcînd parte din zestrea sa de răspunderi principale, i-a întărit brațul (același, de altfel, ca și la pistol viteză !), l-a făcut mai sigur, despovărîndu-l parcum de emoții și urmarea s-a văzut: în seria a doua a fost egalul celui ce va deveni campion olimpic, suedezul Ragnar Skanaker, în seriile a 4-a și a 6-a chiar l-a întrecut, pentru ca în final să obțină din mîinile președintelui C.I.O., Avery Brundage, medalia de argint. Și aceasta, într-o probă în care medaliații de la Mexico se clasau pe poziții aflate între locurile 5 și 16! **Dan Iuga devine primul medaliat olimpic român al celei de a 20-a ediții a J.O.**

După cum ne declara antrenorul **Ștefan Petrescu**, acest succes nu l-a descumpănit pe Dan Iuga, dar i-a menținut, peste trei zile, aceeași stare de liniște, vecină cu lipsa febrei stimulatoare de concurs. Efectul a fost necruțător, pentru că placiditatea, lipsa emoției de întrecere nu este totdeauna sfetnic bun, mai ales într-un sport de mare concentrare nervoasă. **Greșelile din seriile lungi (de 8 și 6 secunde) din prima manșă, nu l-au dus la corijarea tirului nici în manșa secundă și astfel, realizînd un punctaj cu două unități mai slab decît cel al lui Marcel Roșca la Mexico, Dan Iuga a ratat posibilitatea de a se evidenția tocmai în proba care părea să-i fie atît de potrivită.**

În schimb **Ion Tripșa** — care obținuse locul în echipă datorită unor teste de selecție — a reușit grupaje bune, cu o singură excepție și anume prima serie scurtă de 4 secunde cînd a obținut incredibilul total de 43 (!) de puncte, fiind propulsat inițial spre un loc modest în clasament (al 25-lea). Cu **un rezultat normal** (pentru valoarea sa) de numai 49 puncte, Tripșa s-ar fi putut vedea clasat cu 10 locuri mai sus.

În acest fel, pistolarii ne-au surprins plăcut întîi și ne-au dezamăgit pe urmă. De 20 de ani, pentru prima oară în clasamentul olimpic al primilor șase la pistol viteză lipsește un nume românesc. Va trebui oare să ne consolăm cu începerea unei noi tradiții olimpice românești la pistol liber?

CONSACRAREA LUI NICOLAE ROTARU

Trăgătorilor cu pușca nu li se poate reproșa mai nimic. Dimpotrivă, avem datoria să onorăm cum se cuvine performanța lui **Nicolae Rotaru** care — la a patra sa participare olimpică — egalează recordul mondial și olimpic, egalează rezultatul campionului olimpic de la Mexico și se clasează, în aceste condiții, pe locul 3, obținînd nu numai medalia de bronz, ci și definitiva consacrare, care vine după o suită de performanțe olimpice în continuă ascendență. **După cum se spunea, în glumă, în scuarul poligonului, probabil că urmînd progresia, la Montreal, lui Rotaru îi va veni rîndul la medalia de argint (dacă nu cumva se va ambiționa el însuși să dezică datele calculului probabilităților, candidînd chiar la cea de aur!).** La cea de a doua probă la care a participat confirmă parcă lenta sa ascensiune în fiecare domeniu: cu 4 locuri mai bine, cu două puncte mai mult decît în concursul olimpic de la Mexico, la cele trei poziții. **Constanța progresului la Rotaru — chiar dacă lent — este un element de subliniat, dovedind conștiinciozitate în pregătire și permanentă aspirație spre mai bine.**

Nu același lucru se poate spune despre **Petru Șandor**, ale cărui performanțe, la cele două probe la care a participat, sînt modeste și oricum în regres față de trecuta Olimpiadă. La armă de calibru mare el a tras la München cu 11 puncte mai puțin decît la Mexico, ocupînd locul 21, față de poziția a 8-a ce i-a revenit cu 4 ani în urmă. Tinerilor **Ilie Codreanu** (la trei poziții) și **Eugen Satala** (la armă de calibru mare), nu li se putea cere probabil mai mult, în condițiile unui concurs a cărui amploare i-a copleșit, atenția lor fiind dispersată între propria țintă și curiozitatea de a vedea la lucru pe marii maeștri ai tirului.

UNDE SÎNT URMAȘII MARILOR CAMPIONI DE TALERE?

Pe standurile deschise de talere, sub privirile cînd admirative, cînd decepționate ale unei mari mase de spectatori, trăgătorii au pornit în urmărirea concentrată a „farfuriilor zburătoare" de lut. Cine știe de cît de puțin depinde ratarea unui taler, nu va putea încrimina clasarea modestă a reprezentanților noștri. **George Florescu** — medaliat cu bronz la ultimele C.M. — posesorul unei remarcabile constanțe în rezultate între 23 și 25 de puncte, a totalizat cu un taler mai puțin decît la Mexico, dar a obținut în schimb un spor de 7 locuri în clasament! Iată cîteva explicații ale unei mari mase de spectatori, trăgătorii au pornit în urmărirea concentrată a „farfuriilor zburătoare" de lut. Cine știe de cît de puțin depinde ratarea unui taler, nu va putea încrimina clasarea modestă a reprezentanților noștri. **George Florescu** — medaliat cu bronz la ultimele C.M. — posesorul unei remarcabile constanțe în rezultate între 23 și 25 de puncte, a totalizat cu un taler mai puțin decît la Mexico, dar a obținut în schimb un spor de 7 locuri în clasament! Iată cîteva explicații ale întrecerilor de tir. În același timp, **Ion Dumitrescu** — la a patra sa participare olimpică și fireste mereu impovărat de titlul olimpic de la Roma — nu a mai reușit să fie la înălțimea faimei sale, obținînd cu 10 puncte mai puțin decît la Mexico, datorită unor serii slabe de 21 și 22 de puncte.

Valoarea absolută a acestor doi tiraliști (oricînd capabili de o prezență onorabilă în elita mondială) nu poate fi pusă la îndoială. Cu toate acestea, se impune întrebarea firească legată de absența unor urmași. Ar fi fost poate necesară rodarea premergătoare și cu mai multă consecvență a unor tineri talentați și la talere, așa cum s-a procedat la alte probe. Penuria de elemente valoroase și de perspectivă reclamă în viitor o muncă susținută pentru a umple golul existent.

Într-o situație similară se află și cealaltă probă-soră skeetul. Experimentatului și remarcabilului sportiv care este **Gleb Pintilie** (cu un rezultat apropiat la München — 191 t, locul 23 de cifrele lui cele mai bune) trebuie să i se alăture o pleiadă de țintași cu calități îndubitabile care să ridice pe noi trepte prestigiul reprezentanților noștri și la acest gen de arme. Desigur, un prim pas a fost făcut prin promovarea lui Lucian Cojocaru. Alții însă, mai hotărîți trebuie să-i urmeze dacă dorim ca și la skeet să ajungem la un nivel comparabil cu cel internațional, pe planul valorilor autentice. **Lucrul în perspectivă, politica de împrospătare și de pregătire a noi promoții de trăgători, iată ceea ce e necesar să caracterizeze activitatea secțiilor, tehnicienilor și federației noastre de specialitate în general și cu precădere, în probele olimpice.**

Apreciat pentru frumoasa lui evoluție, Nicolae Rotaru *s-a bucurat de multă simpatie în rîndul spectatorilor care i-au solicitat numeroase autografe.* Foto: D. NEAGU

RESURSELE TIRULUI ROMÂNESC SÎNT MULT MAI MARI

Cu două medalii, de argint și bronz și cu 9 puncte acumulate, țintașii noștri s-au situat în eșalonul fruntaș al sporturilor care ne-au reprezentat la J.O. de la München. Care a fost valoarea acestei ediții jubiliare? Ea este cel mai bine exprimată de cele șase noi recorduri mondiale și olimpice realizate. Și, deși de subliniat, dintre campionii olimpici de acum patru ani, doar polonezul Josef Zapedzki și-a reeditat victoria, printre medaliații cu aur de la München nu s-a aflat nici unul dintre actualii deținători ai titlurilor supreme, iar la patru probe (pistol liber — Skanaker, armă liberă calibru redus 60 focuri culcat — Ho Jun Li, talere aruncate din șanț — Scalzone, mistreț alergător — Zelesniak) laureații erau cvasi necunoscuți înaintea competiției. Prin urmare, cifre înalte, cele mai multe dintre ele înscrise de concurenți debutanți la Olimpiadă și chiar la întreceri internaționale.

În această conjunctură, în această companie de elită, performantele lui Dan Iuga și Nicolae Rotaru capătă și mai multă consistență, apar în adevărata lor lumină, menținînd tirul românesc pe poziția de vîrf în eșalonul mondial cu care ne-am obișnuit de 20 de ani. Această certificare a valorii putea fi însă și mai bine punctată dacă și la alte probe (pistol viteză în primul rînd, talere și armă calibru mare) evoluțiile sportivilor noștri ar fi atins cotele așteptate, cifrele cu care erau ei creditați anterior. Motivele se cunosc. Unele au apărut ca urmare a condițiilor specifice celei mai complexe competiții care este o olimpiadă, altele își au rădăcini mai adînci, provenind din procesul de instruire, din optica existentă încă la cluburi, la tehnicieni și la alți factori față de tir și de întregul angrenaj care determină această activitate.

● Cîteva semnale critice ale ziarului nostru la timpul cuvenit și-au găsit confirmarea, din păcate, la München. Un singur exemplu. S-a observat încă de la concursurile premergătoare că procentajele de ratări ale pistolarilor de viteză, la seriile lungi, continuau să persiste. Și totuși...

● Față de proba de armă liberă calibru mare, există de ani de zile o atitudine de reținere din partea cluburilor și antrenorilor. Ce poate fi mai elocvent decît cazul recent cînd la „Cupa municipiului București" această probă nu s-a putut desfășura din lipsă de concurenți (doar unul singur). Și unde? În capitala țării, cu două cluburi puternice ca Steaua și Dinamo care, fără îndoială, dispun de posibilitățile necesare.

În aceeași ordine de idei am sugera ca federația noastră, în strînsă legătură cu organele pendinte, să atragă într-o proporție mai mare în tirul de performanță pe trăgătorii de elită din rîndurile militarilor noștri. Este vorba de o sursă importantă de elemente care, beneficiind de o pregătire specifică, ar putea îmbogăți cu noi succese patrimoniul nostru sportiv. Faptul că printre actualii campioni olimpici și mondiali sînt și mulți militari constituie o încurajare pentru asemenea prospectări.

● Că baza materială și de masă a sportului de performanță este deosebit de importantă și ea ar trebui și în continuare sporită, mai ales, la tir, este un adevăr incontestabil. Dar, rezolvarea acestei probleme nu poate fi înțeleasă doar într-un singur sens, solicitînd fonduri peste fonduri financiare. Aceeași însemnătate are și modul cum sînt ele gospodărite. Astfel, stimularea producției interne de tot ceea ce are nevoie tirul trebuie să capete mai multă pondere. La fel și preocuparea din partea consiliilor județene pentru educație fizică și sport pentru menținerea și îngrijirea poligoanelor și a utilajelor existente.

● De asemenea, secțiile de tir să nu mai fie vitregite, un fel de apendice pe lîngă cluburi și asociații, ci unități bine alcătuite, cu o funcționalitate precisă. S-a preconizat cîndva și înființarea unor cluburi cu profil de tir, dar totul a rămas doar în faza de proiect. Se permite totodată ca unele secții (și exemplele sînt nenumărate în special în București), să-și ducă o existență precară, fără lucru cu tinerii trăgători, în perspectivă. În special activitatea celor peste 20 de antrenori din Capitală nu este deloc de invidiat.

● O schimbare radicală trebuie efectuată și în concepția de instruire. Majoritatea antrenorilor lucrează simplist și pe o durată de timp redusă. Aprecierea unei pregătiri să fie făcută în funcție nu de numărul cartușelor consumate ci de modul cum este ea concepută și aplicată. În acest fel se va micșora la maximum și numărul trăgătorilor plafonați (ca vîrstă și aptitudini) prezenți încă în număr mare în efectivele secțiilor.

● Pregătirea pentru noul ciclu olimpic este necesar să pornească de la reîmprospătarea secțiilor și a loturilor reprezentative.

● Se cuvine ca și munca forului de resort să fie simțitor ameliorată. Federația noastră trebuie să acorde mai multă grijă calificării profesionale a antrenorilor, iar îndrumarea de specialitate să se situeze la cel mai înalt nivel. Sînt foarte bune și ședințele de analiză, mai ales cele făcute periodic, cu o tematică concretă. Dar munca practică, pe poligon, are indiscutabil atuurile ei.

Iată cîteva jaloane care ar putea să constituie o bază pentru activitatea viitoare de instruire. Nu sînt lucruri noi și, fără discuție, activul secțiilor, cluburilor, asociațiilor și federației noastre sînt în cunoștință de cauză. Ceea ce solicităm însă în primul rînd este ca să se treacă mai hotărît decît pînă acum de la vorbe la fapte. Atunci și roadele vor fi mai bogate. Tirul românesc dispune de sportivi și cadre tehnice cu mari potențe, are capacitățile necesare ca și la viitoarele J.O. sau competiții de anvergură să înscrie noi performanțe de răsunet.

Constantin COMARNISCHI

fotbal

PUNCTE NEVRALGICE ÎN JOCUL LOTULUI DE TINERET

Paralel cu echipa reprezentativă, își desfășoară pregătirea și selecționata de tineret, ambele formații fiind angajate în această toamnă în confruntări oficiale. Mai precis, la 29 octombrie echipa națională va susține partida cu Albania din preliminariile C. M. și tot în aceeași zi cea de tineret va juca la Tirana în cadrul campionatului european.

Pentru această acțiune, pregătirea lotului de tineret a fost încredințată antrenorului federal **C. Drăgușin**, secondat de **E. Jenei**. Odată cu definitivarea lotului (care cuprinde pe: **Iordache, Ștefan, Tănăsescu, Smarandache, Ciugarin, M. Olteanu, Anghelini, Cristache, Dumitriu IV, Bölöni, Beldeanu, Petreanu, Mulțescu, M. Stelian, Troi, M. Sandu, Tolea și Sabadoș**), cei doi tehnicieni și-au propus un plan de pregătire — pe etape — care a urmărit omogenizarea formației, căutîndu-se în principal cunoașterea problemelor de joc de către toți componenții lotului, a sarcinilor ce le revin în echipă și pe compartimente. Într-un cuvînt, însușirea temeinică a ideii de joc preconizată.

Ultima convocare a lotului — care a cuprins și două jocuri de verificare (1—1 cu F. C. Argeș, la Pitești, și 0—2 cu Dunav, la Ruse) au scos, însă, la iveală o serie de deficiențe de ordin tehnico-tactic care s-au răsfrînt negativ în evoluția echipei. Printre cele mai importante sînt următoarele: **● circulația mingii și a jucătorilor se face încă necorespunzător, mult sub nivelul cerințelor; ● jocul mijloașilor este deficitar datorită conducerii exagerate a mingii și a întîrzierii în transmiterea ei, ceea ce duce la o insuficientă susținere a atacului; ● înaintașii sînt deficitari în trasul la poartă, prelungesc acțiunea, în speranța găsirii celei mai favorabile poziții, timp în care apărătorii adverși au putința să se regrupeze; ● presingul și marcajul se face rar și neuniform; ● deși la majoritatea jucătorilor se face simțită o suficientă pregătire fizică, este necesară, totuși, îmbunătățirea capacității de efort; ● în apărare componenții liniei defensive aplică defectuos marcajul strict mai ales la cornere și la loviturile libere; ● gradul ridicat de nervozitate la unii jucători ca Ciugarin, Beldeanu, M. Sandu și Cristache, refractari și irascibili la deciziile arbitrilor.**

Toate aceste deficiențe, sînt în evidența antrenorilor pentru următoarea etapă de pregătire, între 9—11 octombrie, cînd va avea loc un nou joc de verificare (de dorit în deplasare). Antrenorii își vor îndrepta, însă, privirile și către alți jucători, capabili să facă parte din lotul de tineret. Printre ei se află M. Savu, Grigoraș (ambii Rapid) și Rosznai (Jiul).

Pînă la meciul cu Albania a mai rămas aproximativ o lună. Sperăm că în acest răstimp antrenorii vor reuși să găsească cele mai bune metode de pregătire, în așa fel încît 11-le prezentat la 29 octombrie să reprezinte o formație puternică, echilibrată, care să se comporte la un nivel superior.

Gheorghe NERTEA

ARBITRII MECIURILOR ETAPEI A V-a A DIVIZIEI A

A.S.A. — Univ. Craiova: **M. Bică** (la centru), ajutat de M. Haimovici și M. Popescu (toți din București).

C.S.M. Reșița — Sportul Studențesc: **O. Anderco** (Satu Mare) — la centru, ajutat de C. Silaghi și V. Trifu (ambii din Baia Mare).

Petrolul — Steagul roșu: **Al. Pîrvu** (la centru), ajutat de F. Colosi și M. Niță (toți din București).

Rapid — C.F.R. Cluj: **V. Liga** (la centru), ajutat de T. Trofin și Gh. Ștefănescu (toți din Galați).

Farul — Steaua: **N. Cursaru** (la centru), ajutat de N. Moroianu și M. Moraru (toți din Ploiești).

U.T.A. — Jiul: **Gh. Popovici** (la centru), ajutat de C. Manușaride și M. Buzea (toți din București).

Dinamo — F.C. Argeș: **I. Rus** (la centru), ajutat de Z. Seczei și I. Soos (toți din Tg. Mureș).

„U" Cluj — S.C. Bacău: **C. Petrea** (la centru), ajutat de M. Cîțu și I. Hrisafi (toți din București).

CAMPIONATUL MUNICIPAL DE MINIFOTBAL

Simbătă dimineața, pe terenurile Dinamo și Progresul sînt programate meciurile primei etape a celei de a doua ediții (prima fiind cîștigată de Progresul I) a campionatului municipal de minifotbal, rezervat celor mai mici jucători (născuți în 1960) din centrele de copii și juniori. Scopul organizării acestei competiții? Căutarea — și găsirea — celui mai bun, celui mai adecvat sistem de încadrare a acestor copii (legitimați) într-o activitate competițională de durată, permanentă; aceasta ca o necesitate stringentă a procesului mai amplu de instruire.

Întrecerea reunește la start 20 de echipe. Centrele de copii și juniori ale cluburilor Dinamo, Rapid, Progresul, Steaua, Sportul studențesc, Unirea Tricolor, Liceul de fotbal și Școala nr. 178 vor participa cu cîte două echipe, Centrul Steaua „23 August" cu trei formații, iar Metalul București cu una.

În seria întîi vor juca primele echipe ale celor zece pepiniere de jucători, cele alcătuite din cei mai talentați copii născuți în 1960 și chiar mai mici. În seria a doua figurează echipele... secunde, dacă pot fi numite în acest fel niște formații alcătuite din jucători atît de fragezi ca vîrstă.

Regulamentul campionatului prevede, printre altele: durata meciurilor 2 reprize a 25 de minute, folosirea unor mingi mai ușoare (de volei sau material plastic), echipament corespunzător. Se va juca fără ofsaid și vor putea fi schimbați 5 jucători.

Startul în întrecere se va da simbătă. În continuare, celelalte etape ale campionatului sînt programate în zilele de 7, 14, 21 și 28 octombrie, 4, 11, 18 și 25 noiembrie. Returul este programat pentru la primăvară.

Simbătă, la Cluj „U" — S. C. BACĂU

Deoarece echipa „U" Cluj va juca miercuri 4 octombrie cu Levski Spartak Sofia, în cupa UEFA, Federația română de fotbal a aprobat ca meciul „U" Cluj — Sport Club Bacău, din etapa a V-a a campionatului diviziei A, să se dispute simbătă 30 septembrie, de la ora 15,30.

I. E. A. B. S.

București, B-dul Muncii, nr. 37—39, sector 3, telefon 21.66.85.

ANGAJEAZĂ:

- **șef depozit**
- **magaziner**
- **merceolog**
- **economist merceolog**
- **paznici** (și pentru poligonul Tunari)
- **vopsitor industrial**
- **recepționer hotel**

Angajarea se face în condițiile Legii 12/1971.

note - comentarii

SOLUȚII PRACTICE, NU DOAR REZOLVĂRI TEORETICE

Un fapt, bănuim nu izolat, ne-a atras atenția oarecum întîmplător, asistînd la un joc din cadrul celui de al treilea eșalon divizionar. În etapa a VI-a, disputată duminică, Prahova Ploiești întîlnea pe teren propriu pe Caraimanul Bușteni. Un meci tradițional, între două formații conjudețene, care presupunea o dispută foarte strînsă pentru tranșarea, cel puțin provizorie, a unei vechi rivalități sportive, căreia se impunea să-i fie asigurată o conducere competentă, autorizată și mai ales, obiectivă. Lucru pe care forul central de delegare a arbitrilor l-a înțeles pe deplin și a căutat să-l rezolve, desemnînd în acest scop o brigadă din-tr-o localitate situată în afara județului Prahova. Ceea ce, teoretic, apărea ca perfect echitabil.

Teoretic numai. Nu însă și practic. De ce? Pentru că comisia de resort a F.R.F. ignorînd — cu sau fără știință — posibilitățile concrete de realizare a veniturilor din competiții ale unor asociații mici, din marile centre sportive (cazul în speță al divizionarei C, Prahova) a delegat pentru partida de la Ploiești trei arbitri tocmai din Constanța! Ceea ce evident a produs nu numai uimire ci și justificată nemulțumire, în rîndul organizatorilor, nevoiți să se descurce, cu nebănuite dificultăți, în fața unor obligații bănești cu mult peste rețeta încasărilor asigurată de numărul mic de spectatori prezenți la întîlnire. De unde și concluzia noastră că pe viitor ar fi bine să nu se mai treacă cu atîta ușurință peste problemele de ordin financiar ale asociațiilor, în special ale acelora din orașele în care acționează și marea concurență competițională a cluburilor divizionare A. Nu de alta, dar continuînd după un asemenea sistem de delegări, F.R.F. ar putea avea, la un moment dat, surpriza să constate că unele asociații și-au consumat prevederile bugetare la capitolul „organizare" încă din prima jumătate a campionatului! Și atunci va fi mai greu de găsit niște soluții, care astăzi ni se par oricum mai simple și mai aproape de realitate.

Mihai IONESCU

„MANEVRA" N-A REUȘIT

Cazul s-a întîmplat în Cupa României, în ultima etapă din faza a doua. „Eroinele": cele două echipe (I și II) C.F.R. din Sighișoara. Scopul urmărit: măcar o calificare pentru etapa următoare. Șanse: foarte mici în condițiile programării făcute de F.R.F. Prima garnitură (care activează în Divizia C) trebuia să joace la Tîrnăveni cu Chimica și în mod normal nu putea aspira la victorie. A doua formație, C.F.R. II (participantă la campionatul județean) a fost programată să joace acasă cu Vitrometan Mediaș, în fața căreia nu avea șanse.

Ce și-au spus însă cei de la C.F.R. (I și II) Sighișoara? Dacă prezentau echipele conform programării riscau să nu se califice nici una și atunci s-a gîndit să recurgă la o „manevră" pentru ca în felul acesta să obțină calificarea măcar a uneia din echipe. Zis și făcut. Au luat 10 jucători de la C.F.R. I (din Divizia C, deci) și i-au introdus în formația județeană, iar în echipa primă au băgat jucătorii C.F.R.-ului II. În felul acesta puteau să obțină o calificare. Și lucrurile s-au petrecut întocmai: C.F.R. II (în realitate C.F.R. I) a învins cu 2—1 pe Vitrometan, iar C.F.R. I (alias C.F.R. II) a pierdut cu 8—0 la Tîrnăveni.

Numai că trucul n-a prins. Odată ajunse foile de arbitraj la F.R.F. pentru omologarea rezultatelor, substituirea colectivă din echipa C.F.R. II a fost descoperită și acum normal, urmează consecințele, chiar dacă Vitrometan n-a sesizat manevra sighișorenilor și, deci, n-a contestat meciul. Dar, noi socotim că chiar în aceste condiții, în lipsa unei contestații F.R.F. trebuie să ia în considerare faptul comis și să-i sancționeze cum se cuvine.

P. GAȚU

CAM MULTE LOVITURI DE LA 11 m ÎN FAVOAREA GAZDELOR

Am făcut, nu de mult, o succintă trecere în revistă a primelor etape ale Diviziei B. Desigur, aprecierile au avut la bază rezultatele echipelor și pozițiile lor în clasament. Am amintit printre altele despre startul nolilor promovate, printre care și Metrom Brașov, ale cărei rezultate și cele trei puncte realizate în primele 4 etape o situau pe la periferia clasamentului. Puțin lezat, antrenorul Vladimir Grosaru a simțit nevoia unei destăinuiri și prin intermediul unei scrisori ne spunea că echipa sa a avut o evoluție mult mai bună, dar înfrîngerile de la Baia Mare (1—2) și Oradea (0—1) se datoresu unor loturi de la 11 m, acordate, citîm: **„Cu foarte multă bunăvoință pentru echipele gazdă".**

N-am fost la meciurile respective și nu ne putem pronunța, mai ales că aceste lovituri, de atîtea ori, sînt contestate de cei ce trebuie să le suporte efectul. Rîndurile lui Vladimir Grosaru ne-au făcut, însă, să procedăm la un prim bilanț al loviturilor de pedeapsă acordate în Divizia B pînă acum. Rezultatul ne face să ne gîndim că antrenorul Grosaru nu se află departe de adevăr. De ce?

Pînă acum, în Divizia B s-au acordat 18 penaltiuri. Deci cam la 5 partide o lovitură de pedeapsă. Nu e rău dacă arbitrii sînt exigenți cu duritățile și le sancționează prompt. Altul e motivul, care ne face să-i dăm dreptate antrenorului Grosaru. **DIN 18 LOVITURI DE LA 11 m, 15 AU FOST DICTATE ÎN FAVOAREA GAZDELOR ȘI NUMAI 3 PENTRU OASPEȚI!** De aceste trei lovituri au beneficiat Delta Tulcea, cînd era condusă cu 2—0 de Gloria Buzău, Metrom, la 1—3 cu Minerul Anina și doar Politehnica Galați într-un moment deosebit, la scorul de 1—1, cu Progresul Brăila. În schimb, Minerul Baia Mare, Olimpia Oradea, Chimia Rm. Vîlcea, și mai ales Chimia Făgăraș (2 de 11 m în meciul cu Poli Timișoara!) datorează victoriile lor unor asemenea lovituri.

Nu vrem să facem nimănui procese de intenție, dar acest raport de **15—3 pentru gazde** parcă te îndeamnă la meditații, dacă nu cumva bate chiar la ochi. Oare numai oaspeții joacă dur, numai ei comit infracțiuni? Greu de crezut. Nu cumva la unele faze în careul gazdelor (obicei vechi) se cam închid ochii? Parcă da...

Constantin ALEXE

TREI ELIMINĂRI ÎNTR-UN MECI DE JUNIORI!

A vorbi din nou despre menirea și utilitatea campionatului republican al juniorilor și școlarilor la fotbal (sau la orice altă ramură de sport) ni se pare de prisos, pentru că fiecare dintre cei ce au contingente cu aceste tinere echipe — profesori de educație fizică, antrenori, instructori — îi cunosc rostul.

Iată însă că mai avem, din păcate, mostre de jocuri de juniori în care lupta pentru victorie, și mai ales pentru cele două puncte, e mai presus de orice, și din această cauză, jucătorii tineri, care nici n-au învățat încă bine alfabetul acestui sport, se dedau la acte nesportive.

Duminică, la Tg. Mureș, s-a disputat meciul dintre **Școala sportivă Tg. Mureș și Arieșul Turda.** Meciul n-a atras atenția prin talentele care evoluau în teren, prin îndemînarea unor tineri. Dimpotrivă, acest joc a oferit ceva din arsenalul antifotbalului. Un arbitru cu vechi state de serviciu, I. Soos, om cu tîmplele albe, a găsit în **Ion Vana** (Arieșul) pe unul din acei jucători merituoși dispuși să-i conteste deciziile. Da, la cei 17—18 ani ai săi, **Vana, fără jenă, încerca să dea lecții arbitrului. Carol Covaci** (Școala sportivă) și-a lovit adversarul fără minge. **Vasile Filip** (Arieșul) a încercat să se impună în joc cu duritățile sale, dînd adversarilor peste picioare. Desigur, toți trei au fost eliminați de pe teren. **Trei eliminări la un singur meci de juniori, cu fotbaliști de 16, 17 sau 18 ani! Comisia de disciplină a F.R.F. își va face datoria cu siguranță. Dar asta înseamnă totul? Nu. Ce părere au conducerile echipelor și respectivii antrenori? Se vede clar că munca de educație cu acești tineri sportivi e un capitol neglijat.**

Al. CONSTANTIN

LOTO-PRONOSPORT

Avantajele acordate participanților la sistemele Loto, Pronoexpres și Pronosport, prin care își pot alege — în cadrul premiului obținut — un autoturism, continuă și în luna octombrie a.c.

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL PRONOEXPRES NR. 39 DIN 27 SEPTEMBRIE 1972

Fond general de premii: 1 986 332 lei, din care 982 669 lei report.
Extragerea I: 27 1 30 44 29 14
Extragerea a II-a: 38 33 40 12 18
Plata premiilor va începe în Capitală de la 5 octombrie pînă la 11 noiembrie; în țară de la 9 octombrie pînă la 11 noiembrie 1972 inclusiv.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 22 SEPTEMBRIE 1972

Extragerea I: Categ. 1: 1,10 variante a 100 000 lei; a 2-a: 3,15 a 19 811 lei; a 3-a: 19,45 a 4 593 lei; a 4-a: 30,40 a 1 697 lei; a 5-a: 53,15 a 1 162 lei; a 6-a: 213,55 a 289 lei.
Report categoria 1: 129 617 lei.
Extragerea a II-a: Categ. A: 5 variante 10% a 16 915 lei; B: 10,25 a 4 951 lei; C: 12,85 a 3 949 lei; D: 13,25 a 3 830 lei; E: 41,30 a 1 229 lei; F: 48,80 a 1 038 lei; Z: 1439,15 a 100 lei.
Premiul de 100 000 lei jucat pe o variantă 100% de la categ. 1 a revenit participantei SZANTO TEREZIA din Timișoara.

Rubrică redactată de LOTO-PRONOSPORT

CAMPIONATELE NAȚIONALE DE CĂLĂRIE

DUMITRU VELEA (STEAUA), CAMPIONUL PRUDENȚEI

Ploaia rece și nemiloasă de toamnă tîrzie a făcut ieri aproape de nerecunoscut terenul de concurs al bazei hipice din Calea Plevnei. Pe parcursurile amenajate pentru cele două probe de obstacole din programul zilei, iarba a fost inundată de noroiul frămîntat de copitele cailor pentru care întrecerile au fost într-adevăr chinuitoare, ca și pentru călăreți, bicițuți de săgețile pătrunzătoare ale ploii...

În fața tribunelor pustii, au evoluat călăreții juniori și cei de la categoria mijlocie în manșa a doua a acestor probe de obstacole, manșă care urma să stabilească pe noii campioni naționali. Dificila „pîrtie", a fost deschisă de juniori. Cu toate inconvenientele descrise, trei dinte ei: **Dania Popescu** cu Piersic, **Ovidiu Delescu** cu Stelică și **Monica Ringheanu** cu Viniciu au terminat parcursul de bază cu 0 p penalizare. Ei au luat parte la barajul pentru definitivarea locurilor în această manșă, baraj cîștigat de **Monica Ringheanu**. Pe locul al doilea s-a situat Dania Popescu, iar pe al treilea Ovidiu Delescu. În urma cumulării rezultatelor a fost stabilit următorul clasament final:

1. **DANIA POPESCU** (Steaua) cu Piersic 3 p — campioană națională, 2. **Ovidiu Delescu** (C.S.M. Iași) cu Stelică 7 p, 3. **Sorin Ionescu** (Rovine Craiova) cu Val 7 p, 4. **Monica Ringheanu** (Dinamo) cu Viniciu 9 p.

În continuare, pe un teren devenit aproape arătură, și foarte alunecos, cei 11 concurenți de la „mijlocie", care au mai luat startul, au fost supuși unor canoane extrem de severe. Deseori caili, mai ales cei ai căror conducători s-au arătat grăbiți (de teamă să nu depășească timpul regulamentar), au alunecat în momentul bătăii pentru săritură, ceea ce a dat loc la derobări ce nu s-ar fi produs în situații normale de concurs. Și totuși cîțiva dintre concurenți, care au dispus și de cai mai experimentați, au reușit să încheie nesperat de bine proba. Se cuvine, în primul rînd, să menționăm excelenta comportare a juniorului ploieștean **Gheorghe Nicolae** cu Aprod care, deși a intrat penultimul în concurs și a trebuit să facă față unor obstacole mai dificile (figurînd la handicap), a izbutit să termine — singur, de altfel — fără greșeală. De asemenea, ne-a plăcut stilul corect adoptat de stelistul Dumitru Velea, care a avut și curajul de a înfrunta riscurile parcursului cu 3 cai (Albiniță, Viorica și Sonor) cu care a doborît doar cîte o dată. Nu a lipsit însă mult să realizeze 0 puncte cu Sonor. Bine au mai evoluat, în această dificilă manșă, Gh. Moișeanu cu Banchet și I. Popa cu Goya. Dinamovistul Oscar Recer cu Jack, care ocupa locul III după prima manșă, a încercat să facă un parcurs fără eroare și să cucerească astfel titlul, dar încă de la primele obstacole calul i-a derobat și apoi — evoluînd nervos — a pierdut și unul dintre primele șase locuri! Prudența i-a adus lui D. Velea mult rîvnitul titlu! Iată clasamentul final al probei de categorie mijlocie: 1. **DUMITRU VELEA** (Steaua) cu Sonor 4 p — campion național, 2. **Gheorghe Nicolae** (Petrolul Ploiești) cu A